

SUBMITTED BY
grafodil

ON
26.09.2014

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Pescari de oameni

Când Isus vorbea, cuvintele prindeau viață. El nu ținea prelegeri plictisitoare, pline de cuvinte abstracte, ci folosea adesea imagini. Noi, oamenii, iubim imaginile. Imaginile se imprimă mai bine în memorie. Imaginile ilustrează ceva și ne putem aminti de ele – mai ales atunci când au legătură cu viața noastră. Iar imaginile pe care le folosea Isus aveau legătură cu ascultătorii Săi. Să luăm ca exemplu pildele despre Împărăția Cerurilor (Matei, capitolul 13). Un întreg capitol în care Isus le vorbește oamenilor și ucenicilor Săi prin imagini. Printre ascultători se aflau mulți țărani, iar parabolele despre câmpul cu patru tipuri de sol se adresează tocmai lor – cuvântul care nu cade doar pe pământ bun sau imaginea dușmanului care seamănă o sămânță ce distruge sămânța bună. Apoi erau și gospodine; pentru acestea este potrivită în special imaginea aluatului cu drojdie sau, de asemenea, plasa de pescuit, care se potrivește, desigur, pescarilor din această zonă de lângă așa-numita Mare a Galileei – Lacul Ghenizaret.

Totuși, dacă ne întrebăm acum care a fost probabil prima parabolă folosită de Isus, răspunsul nu pare deloc atât de simplu. Și dacă pun această întrebare, cu siguranță nu este vorba despre niciuna dintre cele menționate mai sus. Asta este adevărat. Parabola cu plasa de pescuit este cea mai apropiată de imaginea noastră, deoarece se referă și la pescuit. Acum, desigur, majoritatea dintre voi își dau seama. Este vorba despre întâmplarea în care Iisus trecea pe lângă Lacul Genezareth și i-a văzut pe Petru și Andrei în barcă și le-a strigat: „Veniți, urmați-Mă. Vă voi face pescari de oameni!” Un episod pe care, de fapt, mulți dintre noi îl cunosc. Totuși, cred că merită să ne uităm puțin mai atent:

Veniți după Mine. Vă voi face pescari de oameni!

Așa spune Matei 4:19, deci aceasta este prima imagine pe care a folosit-o Isus. El vede pescari și le prezintă o imagine care le este familiară: pescuitul. Doar că nu trebuiau să prindă pești, ci oameni. De fapt, e amuzant, ai spune că e total ciudat. Să pescuiești oameni? Cum pot face asta? Sunt pescari, dar niciunul dintre ei nu a mai făcut asta până atunci.

Dar știți, aceasta era practic o ofertă de muncă. Și era vorba de un stagiu de ucenicie. Isus este învățătorul, iar aceștia doi urmau să fie ucenicii Lui. Așadar, nu era nevoie ca ei să știe încă cum să „pescuiască oameni”. Isus le spune: „Veniți după Mine”. Și adaugă: „Vă voi face pescari de oameni!” Așadar, urmau să frecventeze o școală unde puteau învăța să pescuiască oameni.

Profesori, elevi și alte dezastre

Să fii profesor, școală, elev? Adesea, asta sună îngrozitor pentru noi. La urma urmei, asta înseamnă învățare continuă, iar apoi mai sunt și examenele, iar anumiți profesori pot fi extrem de enervanți. Da, știu și eu asta. Dar hai să abordăm puțin aceste aspecte.

Această școală nu se referă la o școală primară sau secundară. Nu, este vorba despre o școală profesională. Profesia este aceea de pescar de oameni. Scopul acestei școli este ca, la final, să devii un pescar de oameni. Este vorba despre atingerea acestui scop. Și tu ești încă la școală. Știți, asta are rolul de a vă pregăti pentru a învăța o meserie mai târziu. În acest moment vă puteți întreba: la ce ne folosește ceea ce învățăm aici la matematică? Dar imaginați-vă un arhitect (un om care proiectează case) care nu știe să calculeze. Nimic nu ar fi în regulă, pereții ar fi strâmbi, la fel și podelele, iar cel mai grav ar fi că o podea s-ar putea prăbuși doar pentru că nu a fost proiectată să suporte o anumită sarcină. Și totul din cauza câtorva calcule greșite. Consecințele ar fi fatale.

Așadar, școala este necesară pentru a putea învăța o meserie, iar o meserie este necesară pentru a-ți câștiga existența mai târziu, pentru a-ți întemeia o familie, pentru a avea un apartament sau pentru a-ți construi o casă, iar mai târziu, la bătrânețe, vei dori să te bucuri și de o mică pensie – dar aceasta este disponibilă doar dacă ai muncit ani de zile.

Și eu, personal, am stat ani de zile la bancă. Mai întâi am fost la școală timp de 10 ani, apoi am mai adăugat un al 11-lea an, deoarece nu am găsit un loc de ucenicie. A urmat un an de școală de comerț și încă 3 ani de școală de comerț în timpul uceniciei. La final, am fost pregătit pentru a putea lucra într-un birou. Mai târziu, m-am întors la școală pentru a studia Biblia în profunzime. (Aici, desigur, ar trebui menționată propria mea educație.)

Pescuitul de oameni, aceasta este meseria pe care Iisus ne-o oferă.

Anunțul de angajare

Există anunțuri de angajare în ziare și pe internet. Am adus unul aici odată. Acesta precizează despre ce fel de loc de muncă este vorba. Ce cerințe trebuie îndeplinite și, adesea, ce se oferă (în cazul uceniciei, acest lucru este încă puțin, un salariu mic de ucenic, dar mai târziu poate fi o sumă considerabilă).

Dar știți că nu este suficient să ne uităm doar la un anunț de angajare, cum este acesta de aici. Nu, mai întâi trebuie să reacționăm la el. În cazul unui anunț de angajare din ziar sau de pe internet, asta înseamnă că trebuie, în primul rând, să contactăm compania respectivă. Pentru a face acest lucru, de obicei se scrie o cerere de angajare. Mai întâi trebuie să-ți exprimi interesul pentru acel loc de muncă. La fel se întâmplă și cu Isus. Și El face o ofertă de angajare, dar asta nu este suficient. Desigur, nu trebuie să aplicăm mai întâi pentru acest stagiu, dar trebuie să răspundem atunci când Isus spune: „Vino și urmează-Mă. Te voi face pescar de oameni.”

Reacțiile diferite ale oamenilor

Cei doi bărbați stăteau într-o barcă, aruncându-și plasele, când Isus le-a vorbit. Cum ar fi putut reacționa acești bărbați?

Ar fi putut spune: „E un excentric. Ar trebui să ne părăsim locul din barcă și să-l urmăm pe acest învățător? Nu, în niciun caz! Și ar fi continuat pur și simplu să-și arunce plasele.

Ar fi putut spune și: „Stai puțin, Iisuse, ia-o mai încet. Avem atâtea de făcut. Te vom urma mai târziu.” Știți, acesta este genul de reacție pe care a primit-o Iisus. El a întâlnit oameni diferiți:

Atunci s-a apropiat de El un cărturar. „Învățătorule”, i-a spus acesta, „te voi urma oriunde te vei duce.” Iisus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, iar păsările au cuiburi; dar Fiul Omului nu are unde să-și odihnească capul.” Un altul, unul dintre ucenicii Săi, I-a spus lui Isus: „Doamne, permite-mi să mă duc mai întâi «acasă» și să mă ocup de înmormântarea tatălui meu.” Dar Isus i-a răspuns: „Urmează-Mă, și lasă morții să-și îngroape morții!” (Matei 8:19-21)

Isus a arătat clar ce înseamnă să fii ucenicul Lui. El nu-i spune pur și simplu acestui scrib: „Bine, vrei să mă urmezi.” El îi arăta realitatea a ceea ce înseamnă să fii ucenicul Lui. Înseamnă, de asemenea, să renunți la diverse privilegii pe care le ai în circumstanțe „normale”. Vulpiile au vizuina lor, iar păsările au cuiburile lor. Dar Isus nu are unde să se odihnească.

Și apoi, celui de-al doilea om care a spus că vrea să-și îngroape mai întâi tatăl. Știți, este foarte probabil ca acest tată să nu fi murit încă. De fapt, el vrea să-și primească moștenirea și abia apoi să-L urmeze pe Isus. Adică atunci când tatăl său va muri și el va avea moștenirea în mâinile sale.

Și noi putem inventa o mulțime de astfel de scuze înainte de a fi gata să-L urmăm pe Isus (dacă ar fi să-L urmăm cu adevărat). Astăzi ai putea spune: „Isuse, încă nu mi-am terminat toate temele.” Puțin mai târziu ai putea spune: „Oh, tocmai mi-am terminat studiile, acum vreau să lucrez puțin și să-mi întemeiez o familie.” Și puțin mai târziu i-ai putea spune lui Isus: „Voiam să mă bucur puțin de pensie.” Dar Isus ți-ar spune: „Oricât de importante ar fi aceste lucruri, nu te ascunde în spatele unor astfel de scuze lenețe. Urmează-Mă!” Sau, așa cum îi spune acestui om: „Urmează-Mă și lasă morții să-și îngroape morții!” Nu știm exact cum au reacționat acești doi bărbați. Poate că acest aspect a fost lăsat deschis intenționat, deoarece și noi ne confruntăm cu o astfel de decizie atunci când Isus ne cheamă. Trebuie să ne gândim la ce înseamnă să-L urmăm pe Isus și, de asemenea, trebuie să ne stabilim prioritățile în consecință.

Reacția lui Simon (Petru) și a lui Andrei

Cei doi bărbați din barcă au reacționat cu totul diferit. Au părăsit barca. Au luat-o la fugă (deși șosetele încă nu existau) și l-au urmat pe Iisus. Acum afirm că au luat cu siguranță decizia corectă. La fel, alți zece l-au urmat și ei pe Iisus. Unii dintre ei erau, de asemenea, pescari

Ucenicia, școala profesională, examenele

Acum începe o nouă etapă a vieții pentru acești doi și pentru ceilalți zece bărbați. Acum au un învățător care să-i călăuzească. Iar lecțiile se dovedesc a fi departe de a fi plictisitoare. Își dau seama repede că Isus nu este un învățător obișnuit, cum ar fi cei pe care și-i amintesc din școala primară. Nu, Isus îi depășește pe toți învățătorii. Au fost oameni care au rămas uimiți de felul în care predă. La sfârșitul uneia dintre aceste lecții (descrisă în trei capitole din Biblie) se spune:

Când Isus a terminat de vorbit, mulțimile au fost profund impresionate de învățătura Lui, căci El nu-i învăța așa cum o făceau cărturarii lor, ci cu autoritate. (Matei 7:28-29)

Isus a avut cel mai captivant mesaj din toate timpurile, mult mai captivant decât al meu de aici.
Dar nu numai învățătura era captivantă, ci și ceea ce făcea Isus. El se folosea de aceasta pentru a arăta că era mai mult decât un om obișnuit. Prin puterea Lui, șchiopii puteau brusc să meargă din nou, orbii puteau vedea și câteva mii de oameni (5000 de bărbați numai) au fost hrăniți, chiar dacă erau doar 5 pâini și 2 pești.

Dar, așa cum se întâmplă la o școală profesională, există și câteva încercări. De mai multe ori, încrederea ucenicilor în Isus a fost pusă la încercare. Adesea au eșuat – dar uneori au reușit.

Apoi, Isus i-a trimis ocazional, câte doi, însărcinându-i să vindece bolnavii și să alunge duhurile rele (Matei 6:7-13). El le-a dat și autoritatea să facă acest lucru (altfel nu ar fi funcționat deloc). Iar cei doisprezece au plecat și au vindecat bolnavii, au alungat demonii și au chemat oamenii să se îndepărteze de faptele lor rele și să se întoarcă la Dumnezeu. Așadar, ucenicii primeau lecții foarte practice, nu doar stăteau în sala de clasă.

În ansamblu, se poate spune că aceasta a fost o lecție educativă, captivantă și practică alături de Isus. Iar aceste lecții erau necesare pentru ca ei să poată îndeplini mai târziu misiunea pe care Isus le-a încredințat-o – pescuitul de oameni. El îi pregătea pentru misiunea lor.

Știți, un lucru mă fascinează la Dumnezeu, la Isus. Dumnezeu nu se limitează să ne dea o foaie de hârtie pe care scrie tot ce trebuie să facem și apoi să ne lase să ne descurcăm singuri cu acea sarcină. Nu, El a dedicat trei ani și a investit în formarea celor doisprezece ucenici.

Așa procedează Dumnezeu și cu noi. El nu se limitează la a ne pregăti o sarcină și a ne lăsa să ne descurcăm singuri. Nu, El vrea să fie alături de noi pe drum.

Și după școală?

Dar ce se întâmplă după terminarea acestei școli profesionale? Bine, Isus investește timp în noi, în educația noastră. Dar ce se întâmplă după acești trei ani de formare? Să vă spun ceva: El nu ne părăsește nici măcar atunci. Întreaga formare este menită să ne învețe să ne încredem în El, iar acest lucru se aplică și misiunii noastre de pescari de oameni pentru Isus. Și acolo rămânem în totalitate dependenți de El.

Nu degeaba spune Isus la începutul „Misiunii Mari” – când Isus i-a trimis pe ucenici în lume cu scopul de a pescui oameni în viitor: „Mi-a fost dată toată autoritatea în cer și pe pământ. Duceți-vă, așadar...” (Matei 28:18-19a). Nu prin propria noastră putere trebuie să îndeplinim această misiune, ci având încredere că LUI – lui Isus Hristos – i-a fost dată toată autoritatea.

Isus a folosit o altă imagine pentru a ne învăța tocmai acest lucru.

„Eu sunt vița, iar voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și Eu rămân în el, acela aduce roadă din belșug; fără Mine nu puteți face nimic.” (Ioan 15:5)

Este important să rămânem conectați la Isus chiar și după formare. Fără El nu putem aduce roadă; nici măcar pescuitul de oameni nu este posibil fără „prezența” Lui. Isus trăiește în cei care sunt dispuși să-L urmeze; El ne asigură de acest lucru.

Gânduri finale

Oamenii vor fi eliberați din întuneric și vor intra în lumină, oamenii vor fi eliberați de moarte și vor găsi viața adevărată alături de El – acestea sunt preocupările centrale ale lui Dumnezeu. El nu dorește ca nici măcar o singură persoană să se piardă. De aceea, anunțul de angajare pentru ucenicii Săi sună astfel: „Veniți după Mine. Vă voi face pescari de oameni!” Avem ocazia să participăm la acest plan extrem de important pe care Dumnezeu îl are pentru toți oamenii, fiind pregătiți să fim pescari de oameni și, la rândul nostru, să-i câștigăm pe oameni pentru Isus. Acești oameni nu se înecă în lac sau în râu, ci se înecă în vina și păcatul lor dacă nu experimentează iertarea lui Dumnezeu. De aceea are

nevoie Isus de această imagine. De aceea acest pasaj se află la început, când și-a chemat ucenicii. Apoi, la sfârșitul Evangheliei după Matei, cercul se închide din nou – acolo unde Isus îi trimite pe ucenici în lume. Iar această misiune se încheie abia odată cu întoarcerea lui Isus Hristos. Până atunci, suntem chemați, acolo unde locuim, unde învățăm și unde lucrăm, să-i câștigăm pe oameni pentru Isus.

Surse

- Fotografia de pe copertă: Arhiva de imagini Juropa

Weitere Informationen

Categorii
Credință și inspirație

Etichete
Iisus
Pildele
Imagini
Discipol
Pescari de oameni

Vârsta
Nu sunt disponibile date.

Număr de participanți
Nu sunt disponibile date.

Biblia
Istorie
Persoană
Subiect:

Durată
Nu sunt disponibile date.

Teren / împrejurimi
Cursuri de apă
Oraș

Material
Nu există

Descărcare fișier
Nu există descărcări de fișiere

KI Generierter Inhalt
Conținut
Categorii
Etichete
Vârsta
Număr de participanți
Biblia
Durată
Teren / împrejurimi
Material

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/ro/wiki/art/pescari-de-oameni